

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **W. W. Y.,** zastoupené JUDr. Jiřím Stránským, advokátem se sídlem v Praze 9, Jandova 8, za účasti **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie,** Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2003 čj. 11 Ca 29/2003 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stěžovatelka podala v zákonné lhůtě kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2003 čj. 11 Ca 29/2003 - 25, jímž byla odmítnuta jako opožděně podaná její žaloba proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 26. 11. 2002 čj. SCPP-5112/C-246-2002, kterým byla zamítnuta její žádost o prodloužení doby platnosti víza k pobytu nad 90 dní. Žalobou napadené správní rozhodnutí bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 29. 11. 2003.

V kasační stížnosti je stěžovatelkou namítán důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby, neboť podle jejího názoru je nutno ve věci aplikovat s. ř. s a žaloba byla

podána ve lhůtě dvou měsíců, jak požaduje § 72 odst. 1 s. ř. s. Proto se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze podat žalobu do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zvláštním zákonem, který stanoví jinou lhůtu, je zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který v § 172 odst. 1 stanoví, že žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout. V daném případě bylo právnímu zástupci stěžovatelky správní rozhodnutí doručeno dne 29. 11. 2002 a v souladu s citovaným ustanovením byl poslední den k podání žaloby 30. 12. 2002. Žaloba však byla podána poštovní přepravě dne 21. 1. 2003, tj. po uplynutí třicetidenní lhůty k podání žaloby. Pokud stěžovatelka podala žalobu ve lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., ale nikoli ve lhůtě stanovené zvláštním zákonem, podala ji opožděně. Proto Městský soud v Praze postupoval v souladu se zákonem, když žalobu jako opožděně podanou odmítl.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1, věta druhá s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn tím, že stěžovatelka neměla ve věci úspěch (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu